केवलप्रयोगी अव्यये

आपल्या मनातील भावना दाबून आल्यावर तोंडावाटे ~~जे~~ अ~~चा~~ अचानक जे शब्द वाक्या बाहेर पडतात त्यांना केवलप्रयोगी अव्यय म्हणतात

* केवलप्रयोगी अव्ययाचे प्रकार

१) हर्षदर्शक : हर्ष म्हणजे आनंद हर्ष झाल्यानंतर अचानकपणे आपल्या तोंडावाटे जे उदगार बाहेर पडतात त्यास हर्षदर्शक म्हणतात.

उदा अहाहा, अहा, अहा, वा, वावा, ओहो ओहो

१) वा काय हमाल उडवली त्यांने
२) अहाहा किती सुंदर समुद्रकिनार आहे.

२) शोकदर्शक
शिवशिव, हरहर, देवरे, अगाई, अरेरे, हाय, ऊं, अं, अरेरे

१) अरेरे फार वाईट झाल
२) हायहाय मोठा विषप्रयोग आहे

3) आश्चार्यदर्शक

अँ, ओहो, अबब, आहाहा, बापरे, ओ, अरेच्चा

अबब किती उंच मनोरा आहे
बापरे तो पहा वाघ

4) प्रशंसादर्शक

छान, वावा अले शाबास, ~~यम~~ यव, फक्कड, फाशी, शाबास असेच

शाबास असेच यश पुढे ही मिळव
वा वा शमू छान खेळलीस

5) विनोद / संमतीदर्शक

ही, जी हा, जी पशय अच्छा,

1) हा तुम्ही ते काम करू शकता.
2) अच्छा मेतो मी.

6) विरोधदर्शक

छे, छे, अह, उहू, उ ह्यट, छट, छे

च

1) छट एक शब्द बोलू नकोस
2) छे मी येत नाही.

7) तिरस्कारदर्शक

हित, थू, शी, इश, उइत, कुट, खुस
छत, छी, छे,

1) छी किती घानेरडे आहेत ते.
2) इश लाज वाटते मला

8) संबोधनदर्शक

अग, अरे, अहो, ऐ, अगा, अगे बा,

अरे कोठे चाललास इकडे
अग इकडे ये

9) मौनदर्शक

चूप, चुपचाप, कप, कपचुप, शिंव,
अुपचीत

चूप खाली बैस
कप बोल नको